

2. Jag älskar honom och med full
 han älskar mig också,
 ja för att jag i förtroendet
 och sommar i solen
 jag bär och hjerta bär
 En såd och munter
 med blumen i sin bär.
 hur skönt att se en vacker
 de skina friskt och glatt;
 Jag för Soldater tycke har,

7. Och när du bunnit denna
 att ha en vana och skina
 de vänner du med hjerta
 till vännerens gräns.
 Gläd dig af lifvet
 i dina unga år;
 i ditt lifvet
 med morgens glans.
 6. Och denna vana med omfång
 att lindra sin besvär;
 i sorgens minnare
 Gläd dig af lifvet, m. m.
 du skärrer bar en vana.
 med hjerta vänt och förtroende

— 4 —

GS 126

Sej syden

W i s o r,

Den Fjerde:

Gläd dig af lifwet i dina unga år, ic.

Den Andra:

Jag för Soldater tycke har, ic.

Den Tredje:

Glara mig ofta banna plår, ic.

Den Fjerde:

Lilla Glara! förebrå ej mig ic.

Den Femte:

Välkommen, o Måne! min äldriga wån,

Den Sjette:

Ingen, ingen hwila, ic.

2. Ljvabarn bär det ibland
 jag för lite grann turstiga,
 för lite luffa arm och hand,
 och hörsas så ofta an mina.
 Ja, terrare! jag är ej som,
 men kallt jag bäras till anamma,
 flugor bär, bärst du mit gäst,
 lifven en blott,
 ut på min dörr,
 och spänget bär till sin mamma.
 3. Gubben håller till min
 för lite i somras på ängen;
 fast han är gammal, och han vill
 hvarstider jag i hängen.

och om en luff bär af mig full,
 rar jag af honom med.
 Mitt hjerta glatt och lifligt har,
 flott jag min Jofst älska far.
 Ad! om han vore här igen,
 ja för att förtroendet.

— 5 —

— 8 —

Ingen, ingen hwila!
 tunga spade äla;
 allt har jag af dig:
 fattiga och rika
 samlas alla lifa
 dock en gång hos mig.

2. Jordem stelt och mågtig,
 guldbesidd och präktig
 denna ställe war;
 från dess murfna tånder
 folk af stilda lårder
 hörde gudaswar.

3. Detta tomma öga
 mot det blåa höga
 log som solen ler;
 hvarje blick det tånde
 något hjerta tånde,
 som ej tändes mer.

4. Ingen, ingen hwila!
 tunga spade äla;
 allt har jag af dig:
 fattiga och rika
 samlas alla lifa
 dock en gång hos mig.

4. Jag gräset i min wälsignade hand,
och i det som du ser i min hand;
och i det som du ser i min hand;
och i det som du ser i min hand;

3. Jag, glädd mig af himlen, från människors stäm,
och i det som du ser i min hand;
och i det som du ser i min hand;
och i det som du ser i min hand;

2. Du lyser i mitt minne, min älskade,
och i det som du ser i min hand;
och i det som du ser i min hand;
och i det som du ser i min hand;

1. Aldrig, o Maria! min älskade,
och i det som du ser i min hand;
och i det som du ser i min hand;
och i det som du ser i min hand;

6. Lilla Elara! förebå ej mig,
att jag är så barnslig, lilla Elara!
är jag barn, så lifnar jag ju dig:
bör jag blygas då att barnslig vara?

— 7 —

Om morgondag brölloppet sker,
skall det bli annan lek än densamma;
sådant ska fan, och inte mer
springa från mig :,: till sin mamma. :,:

Lilla Elara! förebå ej mig,
att jag är så barnslig, lilla Elara!
är jag barn, så lifnar jag ju dig:
bör jag blygas då att barnslig vara?

2. Huru böd han, mensklighetens wån?
Aldrig går hans lärdom ur mitt minne:
Såsom barn kom du i himmelen,
eller war du aldrig än derifrån.

3. Lilla Engel! råd din hand åt mig,
led mig in i barnens himmel åter:
då de portar låtas öpp för dig,
glöm ej den, som utanföre gråter.

4. Gif mig åter min förswunna wår,
och de blommor, och de lekar, Elara!
unna mig att vara tretton år,
unna mig, som du att lycklig vara.

5. Dansa glad emot din sommardag,
tag mig med dig, Elara, in i ringen;
goda, lilla! bland de små mig tag,
eller också dansar jag med ingen.

Gläd dig af lifwet
i dina unga år;
njut utaf nöjet
hwar du förmår.

Man klagar ofta utan fog,
att man ej njuter någon nog,
och plockat törnen mången gång,
men låter liljan stå.

Gläd dig af lifwet m. m.

2. När melen försmörka wärens dag,
och åstan dundrar slag på slag,
då wäntas åsternodens glans
fördukblad klar och stän.

Gläd dig af lifwet m. m.

3. Du wån, som ej af afund wet,
som lefwer nöjd med tarflighet,
för dig är frädse lifwets wåg
med friska blommor strödd.

Gläd dig af lifwet m. m.

4. Den hjälpsam är wid lifars nöd,
och åt den usle delar bröd,
hos den skall frid i själen bli
en tacksamhetens lön.

Gläd dig af lifwet m. m.

5. Och blir din börda stundom tung,
så kom ihåg att du är ung;